

Orgován Ügyvédi Iroda
dr. Orgován István ügyvéd
1184 Budapest, Építő u. 30. B. lph.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV / 382 -0 / 2019
Fsz. 1.

Érkezett: 2019 FEBR 28.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 25 db

Pesti Központi Kerületi Bíróság
Dr. Pesti Brigitta bíró útján

1055 Budapest,
Markó u. 25. Fsz. 6.

Hivatkozási sz.: Pfv.I.22.238/2017/9.

Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Orgován István ügyvéd,

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] végrehajtást kérő által kezdeményezett és a Dienes és Társa Végrehajto Iroda előtt 078.V.1494/2014/31., és 078.V.1493/2014/31. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárások korlátozása megszüntetése iránt kezdeményezett per során, a Pesti Központi Kerületi Bíróság által hozott 26.P.90.804/2016/23, a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által hozott 42.Pf.631.814/2017/5 és a Kúria által hozott Pfv. I.22.238/2017/9. számú ítélettel szemben

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő azon az alapon, hogy a Kúria Pfv.I.22.238/2017/9. számú ítélete panaszosok alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát sérti, ezért alaptörvény ellenes. A fentiekre tekintettel, az alaptörvénnyel ellentétes Pfv.I.22.238/2017/9. számú ítéletet semmisítse meg.

I. Tényállás

Panaszosok 2009.01.09-én 48509363-00068686, 48509363-00068710. sz. alatt nyilvántartott kölcsönszerződéssel (másolatban csatolva F/2. sz. alatt) hitelkiváltási és szabad felhasználású célra kölcsönszerződést kötöttek az [REDACTED] hitelezővel. Az P/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződést hitelező képviselőjében [REDACTED] hitelközvetítő írta alá. [REDACTED] hitelközvetítővel fennálló hiteleink kiváltása során a szerződés aláírását megelőzően panaszosok több ízben találkoztak. [REDACTED] szóban arról tájékoztatta panaszosokat, hogy a törlesztő részlet kis mértékben emelkedhet. Az P/2. sz. alatt csatolt szerződés 1.1. pontja szerint: „A Kölcsönnyújtó, jelen szerződésben meghatározott feltételekkel, Adósok részére várhatóan 229.059,- svájci frank összegű, hitelkiváltási célú és szabad felhasználású kölcsönt nyújt azzal, hogy a Kölcsön összege nem lehet több mint, 36.210.000,- forintnak a folyósítás napjára érvényes folyósítási árfolyamon számított svájci frank ellenértéke.” A fenti pont, következő mondata szerint a Kölcsön tényleges összegéről svájci frankban és forintban egyaránt a Kölcsön folyósítását követően, a Kölcsönszerződés elválaszthatatlan mellékletét, ezáltal kiegészítését képező ún. Visszaigazoló levélben értesítik az Adósokat.

Ez az ún. Visszaigazoló levél tartalmazza az első havi kamatperiódus havi törlesztő részletének összegét svájci frankban és forintban. A fentiekkel szemben panaszosok visszaigazoló levelet nem kaptak, ezért az első havi kamatperiódus alatt fizetendő törlesztő részlet összegével sem voltak tisztában.

Az P/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződés különös része külön tartalmaz rendelkezést a hitelkiváltási célú kölcsönrel és a szabad felhasználási célú kölcsönrel kapcsolatosan. Az P/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződés különös részének I/A. fejezetébe foglalt hitelkiváltási célú kölcsön futamideje a szerződés 5. pontja szerint 324 hónap, a törlesztő részlet összege a szerződés 11. pontja szerint I. kamat periódus alatt havi 1.165 svájci frank, vagyis panaszosoknak 324 hónap alatt (324 hó x 1.165 Chf törlesztő részlet) 377.460,- svájci frankot kell visszafizetnie. Az P/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződés különös részének I/B. fejezetébe foglalt hitelkiváltási célú kölcsön futamideje a szerződés 17. pontja szerint 324 hónap, a törlesztő részlet összege a szerződés 22. pontja szerint I. kamat periódus alatt havi 214 svájci frank, vagyis panaszosoknak összesen (324 hó x 214 Chf törlesztő részlet) 69.336 svájci frankot kell visszafizetnie.

Az F/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződés II. fejezetébe foglalt általános rész 1. pontja tartalmaz további rendelkezést a Kölcsön folyósításának általános feltételével kapcsolatosan. Az F/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződés II. fejezetébe foglalt általános rész 1.4. pontja szerint a kölcsön forint ellenértékének folyósítására kerül sor. „A folyósított Kölcsön összegének átszámítására devizába a Kölcsönnyújtó Hirdetményében meghatározott ún. Folyósítási Árfolyamon történik.” Az P/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződés közös részének 1.3. pontja adósokra lebontva táblázatszerűen tartalmazza adósonként, a folyósítandó összegeket forintban. Az F/2. sz. alatt csatolt kölcsönszerződés közös részének 1.4. pontja szerint a kölcsön biztosítéka az ingatlanon alapított jelzálogjog, amelynek feltételeit a Jelzálogszerződés tartalmazza.

Felek, a fenti követelés biztosítására az P/2. sz. csatolt kölcsönszerződés közös részének 1.4. pontja szerint ingatlanon jelzálogjogot alapítanak. Az P/3. sz. alatt csatolt másolatban csatolt jelzálogjog alapításával kapcsolatos szerződés 4. pontja szerint a fenti kölcsönt [REDACTED] [REDACTED] alatt található ingatlanra alapított jelzáloggal biztosították. Az P/3. sz. alatt csatolt jelzálog szerződés a fenti ingatlan hitelbiztosítéki értékét 42.900.000,- forintban jelöli meg. Az P/3. sz. alatt csatolt jelzálogszerződés 13. pontja szerint a zálogjogosult kielégítési joga abban az esetben nyílik meg, ha az Adósok a Kölcsönszerződésben meghatározott bármely fizetési kötelezettségüknek, az esedékességkor nem tesznek eleget.

Az P/2. sz. alatt csatolta kölcsönszerződés általános részének 6.3. pontja szerint a Kölcsön felmondásakor a Kölcsönszerződés alapján fennálló valamennyi követelés lejárttá válik, ebből pedig az következik, hogy a szerződés esetleges felmondása esetén panaszosoknak, összesen (377.460 + 69.336) 446.796 svájci frankot kell visszafizetnie.

A [REDACTED] a kölcsönszerződést felmondta, majd követelését a [REDACTED] [REDACTED] vh. kérő részére engedményezte. Vh. kérő 2014.03.31-én végrehajtási záradék iránti kérelmet (másolatban csatolva P/4. sz. alatt) állítatott ki.

Végrehajtási eljárás során ifj. Dienes Árpád önálló bírósági végrehajtó [REDACTED] [REDACTED] adóssal szemben 2015.11.16-án kibocsátott 078.V.1494/2014/31. sz. fizetési felszólításában (másolatban csatolva P/5. sz. alatt) 45.610.051,- Ft tőketartozást, végrehajtási költséggel együtt 64.338.691,- Ft tartozást mutatott ki.

A forintosítást követően jogelőd által 2015.05.15-én kiadmányozott elszámolásában (másolatban csatolva P/6. sz. alatt) összesen 187.826,74,- Chf tartozást mutat ki, mivel a konverziót jogszabály szerint 256,47 Ft/Chf árfolyamon hajtották végre, ezért az elszámolás szerint 48.171.924 forint tartozást tart nyilván. Panaszosok 24.000.000,- Ft egyösszegű megfizetésével ajánlatot tettek Vh.kérő részére, aki az ajánlatot nem fogadta el.

II. Az elsőfokú eljárás

Panaszosok 2016. március 16-án kelt P/7. sz. alatt csatolt keresetlevél II. rész C) pontjában a végrehajtási eljárás 35.859.090,- Ft tőke és járulékai erejéig történő korlátozását a Pp. 366-370.§-aiban foglaltak alapján a kockázat feltárással kapcsolatos tisztességtelenség miatt kértem. Keresetlevélben a 2/1014. Polgári Jogegységi Határozatra hivatkoztam.

Vh. kérő észrevételével szemben 2016.08.15-én kelt P/8. sz. alatt csatolt beadvány 3. pontjában az Európai Unió Bíróságának C-26/13. sz. ügyben hozott ítéletére hivatkoztam, mely a 93/13 EK Irányelv 4 cikkének (2) bekezdésében foglalt világosság és érthetőség követelménye körében többek közt a szerződésben meghatározott külföldi pénznem átváltási mechanizmus konkrét működésének, a fogyasztó számára ebből eredő gazdasági következmények átlátható jelleggel történő feltüntetési kötelezettségét írta elő.

Az eljárás során alperes által előterjesztett érdemi ellenkérelemben foglaltakra tekintettel 2016.11.04-én kelt P/9. sz. alatt csatolt beadványban a Hpt. 203.§ (5) bekezdésében, továbbá a C- 26/13 Uniós ítéletre hivatkoztam. Alperes 2016. november 28-án kelt P/10. sz. beadványához csatolta a kockázat feltáró nyilatkozatot. Az ügyben 2017.01.10-én megtartott tárgyaláson felvett P/11. sz. alatt csatolt jegyzőkönyv szerint tanú meghallgatásra került sor.

Az eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 2017.01.10-én meghozott 26.P.90.804/2016/23. sz. P/12. sz. alatt csatolt ítéletének 5-6. oldala tartalmaz indokolást az árfolyam kockázattal kapcsolatosan. Az elsőfokú bíróság, panaszosok által hivatkozott C-26/13 Uniós ítéletet, az ítélet alapjául szolgáló 93/13 EK Irányelv 4 cikkének (2) bekezdésében foglalt világosság és érthetőség követelményét nem érintette. Az ítélet indokolásában nem tér ki arra, hogy a panaszosok által hivatkozott C-26/13. sz. ítéletet miért hagyta figyelmen kívül.

Az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott P/13. sz. alatt csatolt fellebbezés részletes indokolásában a C-26/13. sz. ítélet 70., 71., és 72. pontjára hivatkoztam. A másodfokú tárgyaláson szóban a Hpt. 203§ (5) bekezdésére hivatkoztam, amely szerint a kockázat feltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell az árfolyam kockázat ismertetését. Az árfolyam kockázat ismertetése körében azt is be kell mutatni, hogy az árfolyam mitől változik. Mivel a fellebbezés az árfolyamkockázatot érintette, ezért 2017.06.27-én kelt P/14. sz. alatt csatolt beadványban előzetes döntéshozatali eljárásra tekintettel kértem az eljárás felfüggesztését a C-51/17. sz. alatt folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.

III. A másodfokú eljárás

A Fővárosi Törvényszék 2017.06.29-én kelt P/15. sz. alatt csatolt 42.Pf.631.814/2017/5. sz. ítéletével az elsőfokú ítéletet helyben hagyta, álláspontja szerint – ítélet 5. oldala – a hitelező árfolyamkockázatról szóló tájékoztatása megfelelt a jogszabályoknak. Az ítélet a 93/13 EK Irányelv 4 cikkének (2) bekezdését, a fellebbezésben hivatkozott C-26/13. Uniós ítélet 70-72. pontját, a fellebbezési tárgyaláson a Hpt. 203.§ (5) bekezdése körében hivatkozottakat meg sem említi, ezért arra sem tér ki, hogy a fentiekkel kapcsolatos panaszosi (felperesi) jogi álláspont miért téves.

IV. A felülvizsgálati eljárás és ítélet

A Fővárosi Törvényszék 2017.06.29-én kelt 42.Pf.631.814/2017/5. sz. ítéletével szemben P/16. sz. alatt csatolt felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő. Felülvizsgálati kérelem szerint a másodfokú ítélet a Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontjába, továbbá a Ptk. 205.§ (3) bekezdésébe és a Ptk. 209/A.§ (2) bekezdésébe ütközik. A szerződés aláírásának időpontjában, vagyis 2009.01.09-én hatályos Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontja a felperes álláspontja szerint nem a változás bemutatása a kockázatfeltárás, hanem a változás okának a feltárása. A felülvizsgálati tárgyalás kitűzésére P/17. sz. alatt csatolt végzéssel 2018.09.26-án került sor.

A felülvizsgálati tárgyalást megelőzően 2018.09.20-án kihirdetett árfolyamkockázat tisztességtelenségét érintő C-51/17. sz. ítéletre tekintettel 2018.09.25-én P/18. sz. alatt csatolt nyilatkozatot terjesztettem elő, melyben kifejtettem, hogy a 2007. január 01-én kelt kockázat feltáró nyilatkozat nem felel meg a C-51/17. sz. ítélet 74., 75. 76. és 78. pontjában foglalt követelményeknek, hivatkoztam továbbá a C-483/16. sz. Unió Ítélet 33., 50. 88. 89., és 91. pontjaira is.

Mivel a felülvizsgálati kérelem az árfolyam kockázatot érintette, ezért a Kúria, a C-51/17 Unió Ítéletre tekintettel a felülvizsgálati tárgyalást P/19. sz. alatt felvett Pfv.I.22.238/2017/6. sz. jegyzőkönyvben kihirdetett végzésével 2018. november 21-re halasztotta, egyúttal panaszosok ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárást tárgyaláson meghozott ítéletével felfüggesztette.

A Kúria 2018. november 21-én kelt és 2019. január 11-én kézbesített P/20. sz. alatt csatolt Pfv.I.22.238/2017/9. sz. ítéletével a felülvizsgálati kérelmet elutasította. Ítélet 12. pontjában kifejtette, hogy panaszosok (felperesek) a szerződés kockázatával tisztában voltak. Az ítélet a C-51/17. Unió Ítélettel kapcsolatos panaszosi (felperesi) álláspontot meg sem említi, azt nem cáfolja, lényegében az ítéletben panaszosi (felperesi) jogi érvek megcáfolására nem került sor.

V. Alkotmányjogi panasz

Magyarország Alaptörvénye 24 cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A 24 cikk (3) bekezdés b) pontja szerint az Alkotmánybíróság (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az alaptörvény érintett rendelkezései.

E cikk (2) bekezdése: „Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.”

M cikk (2) bekezdése: „Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”

R cikk (2) bekezdése: „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. (továbbiakban: Abtv.) 27.§-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Indítványozók jogorvoslati lehetőségüket kimerítették, hiszen felülvizsgálati kérelmüket a Kúria Pfv.I.22.238/2017/9. sz. ítéletével elutasította.

A már hivatkozott Abtv. 29.§-a szerint: „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

VI.

Panaszosok álláspontja szerint, az alábbi alaptörvény- ellenesség, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések befolyásolták érdemben a bírói döntést.

a) Az Unió Irányelv az Európai Unió működéséről szóló szerződés 288. cikke szerint az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező. Az Unió Bíróságának ítélete a tagállami bíróságra kötelező. Ebből pedig panaszosok álláspontja szerint az következik, hogy a Kúria eljárása során a reá nézve kötelező Unió ítéleteket nem hagyhatja figyelmen kívül.

b) Az alaptörvény M cikk (2) bekezdése kapcsán a 8/2014. (III.20.) AB határozat 67. pontja kimondta, hogy az M cikk (2) bekezdése Alaptörvényben biztosított jog és ennek sérelmére is lehet alkotmányjogi panaszt alapítani. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott – szerződés aláírásának időpontjában hatályos – Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontja a Hpt. XXIX. fejezetén belül található ügyfelek tájékoztatása megnevezés alatt helyezkedik el.

Ebből panaszosok számára az következik, hogy az eljáró bíróságoknak, felperes Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontja körében árfolyam kockázat körében tett hivatkozását, fogyasztóvédelem körében kellett volna értékelni. Ezzel szemben a Kúria a Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontjában foglaltakkal ellentétes jogértelmezést hajtott végre, amikor nem bontotta ki a Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontját.

Természetesen a Kúria helyezkedhetett volna más álláspontra, azonban álláspontjának kialakítása során figyelemmel kellett volna lennie az alaptörvény hivatkozott M cikk (2) bekezdésében foglaltakra. Panaszosok ebben a körben a 9/2016. (IV.6.) AB határozat 26. pontjára is hivatkozni kívánnak, amely szerint az értelmezés nem vezethet a jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására.

c) Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélkező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával összhangban értelmezzék.

Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell a jogszabály céljának érvényesülését, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban arra tekintettel kell értelmeznie. A Kúria ezzel szemben nem látott indokot az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazására, alaptörvénybeli kötelezettsége ellenére nem vette figyelembe a Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontjába foglalt jogszabályi célt.

Az alkotmánybíróság 23/2018. (XII.28.) AB határozat 26. pontjában kifejtette, hogy „az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezik a tisztességes bírói eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.”

Az Alkotmánybíróság fenti határozatának 27. pontja szerint számos határozatában megerősített, és hatályos, következetes gyakorlatának megfelelő, 6/1998. (III. 11.) AB határozatában megállapította, hogy „[...] a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás «méltánytalan» vagy «igazságtalan», avagy «nem tisztességes»” (ABH 1998, 95.) legutóbb megerősítette a 3254/2018. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [41].

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírói eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: „[...] elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve” {1. 20/2017. (VII. 18.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [17]; vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18].

Az alkotmánybíróság 23/2018. (XII.28.) AB határozat 28. pontjában kifejtette továbbá, hogy Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Elvi éllel kimondta: „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el.

A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírói eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel indokolás [23].”

Panaszosok álláspontja szerint a Kúria eljárása során indokolás nélkül hagyta figyelmen kívül panaszosok által hivatkozott Unió ítéleteket, 93/13 EK Irányelvet, és a Hpt. 203.§ (5) bekezdésének a) pontját.

Fentiekkel kapcsolatosan alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye körében a 7/2013. (III.1.) AB határozat 34. pontjában kifejtette, hogy „az Alkotmánybíróság által vizsgált, a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”

Alkotmánybíróság, bírói ítélet indoklásával foglalkozó 7/2013. (III.1.) AB határozat 38. pontjában kimondta, hogy „a Pp. 221. § és a Pp. 339/A. és 339/B. § bírói alkalmazása akkor van összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos szabállyal, ha az ítélet indokaiból e minimális tartalmi követelmények kitűnnek. Ez az értelmezés áll összhangban azzal a korábban megfogalmazott alkotmányos igénnyel, hogy a közigazgatási határozat ellenőrzése során a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek [39/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 272.]”

A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott Pfv.I.22.238/2017/9. sz. ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését foglalt tisztességes eljárás követelményét, hiszen egyfelől figyelmen kívül hagyta a reá nézve kötelező Uniós ítéleteket, panaszosoknak a Hpt. 203.§ (5) bek. a) pontjába foglalt álláspontjától, alaptörvény M cikk (2) bekezdésétől eltérő Kúriai értelmezést nem fejt ki.

VII.

Panaszosok nem azért tartják alaptörvénybe ütközőnek a Kúra ítéletét, mert a felülvizsgálati kérelmet elutasította, hanem azért, mert az ítélet úgy utasította el a felülvizsgálati kérelmet, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett árfolyam kockázattal kapcsolatos panaszosok által hivatkozott Uniós ítéleteket figyelembe sem vette, az ítélet indoklásából nem derül ki, hogy panaszosok álláspontja miért nem felel meg a jogszabályokban és a felülvizsgálati eljárás során hivatkozott uniós ítéletben foglaltaknak.

Kúria az árfolyam kockázat körében hivatkozott Uniós ítéletek, és a Hpt. 203. § (5) bek. a) pontja kapcsán helyezkedhetett volna panaszosok álláspontjától eltérő álláspontra, már hivatkozott 23/2018. (XII.28.) AB határozat 23. pontja szerint: „Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes.”, azonban jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében semmilyen álláspontra nem helyezkedett. Panaszosok azért hivatkoztak az Uniós ítéletekre, mivel álláspontjuk szerint a kockázat feltáró nyilatkozat az ítéletekben megfogalmazott kritériumoknak nem felelt meg, bár hogy ezzel kapcsolatosan mi a Kúria álláspontja az jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletből nem derül ki.

VIII.

Panaszosok ellen a felülvizsgálati kérelmet elutasító az alaptörvénybe ütköző Pfv.I.22.238/2017/9. sz. Kúrai ítélet miatt Dienes Árpád Végrehajtói Irodája előtt 078.V.1494/2014/107. sz. alatt jelenleg 45.610.051,- Forint és járulékai iránt folyik a végrehajtási eljárás, míg végrehajtás korlátozása esetén panaszosok 35.000.000,- Ft megfizetését vállalták, ezáltal a végrehajtási eljárás befejeződött volna.

A már hivatkozott Abtv. 30.§ az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletet az ügyben eljáró jogi képviselő részére 2019.01.11-én kézbesítették, ezért az alkotmányjogi panasz előterjesztésére törvényben biztosított határidőn belül kerül sor.

Az Abtv. 43.§ (4) bekezdése alapján kérem továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság által hozott 26.P.90.804/2016/23, és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által hozott 42.Pf.631.814/2017/5. sz ítéletek megsemmisítését.

IX.

Kérem, továbbá hogy a Pp. 359/C.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján hívja fel az elsőfokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróságot a folyamatban lévő végrehajtási eljárások felfüggesztésére, mivel féltő hogy a panasz elbírálásáig adósok elleni végrehajtási eljárás következtében panaszosok családi házáat időközben elárverezik. Abban az esetben, amennyiben az eljárás felfüggesztésére nem lát lehetőséget, úgy kérem, hogy a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra tekintettel Abtv. 30.§ (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel ésszerű időn belül szíveskedjék dönteni.

Jelen alkotmányjogi panaszt, a keresetlevél benyújtásának időpontjában hatályos Pp. 359/B.§ (1) bek. alapján, az elsőfokon eljáró bíróságnál kell előterjeszteni.

Budapest, 2019. február 15.

Kapják: címzett cégkapu útján
Panaszosok elektronikus úton
Széchenyi Hitelszövetség elektronikus úton
Saját nyilvántartás